

дето ни заведе — тамъ ще зимуваме. Научи ли новината?

— Коя новина?

— За нашата съседка гаргата. И тя тръгнала преди една недѣля за топлитѣ страни. Литнала надъ Бѣлото море и видѣла, че надъ вълнитѣ се носи една подводница. Безъ да мисли много, гаргата кацнала върху подводницата. Вървѣла подводницата каквото вървѣла и по едно време — бухъ! потънала въ морето. Гаргата се намокрила здравата и се върнала въ България — солена. Боже,

Пихтунка, се промъкна безшумно и почна да се катери по телеграфния стѣлбъ.

Врабчето съоскубаната опашка го съзрѣ и си рече:

— Чакай да видиме коя отъ тѣзи пѣтнички ще налапа!

Ала лукавиятъ котаракъ, намѣсто да тръгне по жицитѣ — като стрела се метна на купата, и ако не бѣше се замоталъ въ сѣното, щѣше да свети масълцето на врабчето.

Съ разтреперани криле и съ уплашено сърдце врабчето се дигна надъ купата, завъртѣ се

свѣта щесе свърши, но гаргитѣнѣма да се свършатъ!

Въ туй време котаракътъ, който бѣше отвлѣкълъ дватри удара съ рѣжена отъ баба

надъ хармана и кацна на плета, върху единъ колъ. До плета дѣдо Пихтунчо бѣше вързалъ магарето си. Магарето се дърпаше и гледаше лакомо една